

Dosarul nr. 2ra-988/19

Prima instanță: (Judecătoria Edineț, sediul Central) E. Pșenița

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) A. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Rînja Mihail,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rînja Mihail
împotriva Societății cu Răspundere limitată ”TB Fruit”, intervenient accesoriu Mazur
Leonid cu privire la desfacerea contractului individual de muncă, restabilirea la locul
de muncă și repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 04 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a
respins apelul declarat de Rînja Mihail și s-a menținut hotărârea din 22 iunie 2018 a
Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2018, Rînja Mihail a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății cu Răspundere limitată ”TB Fruit” cu privire la anularea
ordinelor, desfacerea contractului individual de muncă, restabilirea la locul de muncă
și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Rînja Mihail a menționat că la data de 06 iulie
2015 a fost angajat la Societatea cu Răspundere limitată ”TB Fruit” în calitate de
inginer mecanic, iar prin dispoziția nr. 33 din 11 iulie 2016, a fost transferat în funcția
de inginer pe căldură.

A relatat că prin ordinul nr. 19 din 09 iunie 2017, i-a fost aplicată sancțiunea
disciplinară sub formă de mustrare aspră, iar prin ordinul nr. 120 din 28 noiembrie
2017, a fost concediat din funcție în temeiul art. 86 lit. g) Codul muncii.

A invocat ilegalitatea ordinelor contestate, deoarece nu i-au fost solicitate careva
explicații referitor la abaterile disciplinare.

A specificat de asemenea, că i-a fost reținut ilegal carnetul de muncă de la data
eliberării – 28 noiembrie 2017 până la 02 ianuarie 2018.

A solicitat reclamantul, inclusiv prin cererea de concretizare a cerințelor (f.d. 69)
anularea ordinului nr. 19 din 09 iunie 2017 privind aplicarea sancțiunii disciplinare,

anularea ordinului nr. 120 din 28 noiembrie 2017 privind eliberarea din funcție, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea despăgubirii pentru reținerea carnetului de muncă pe perioada 28 noiembrie 2017 până la 02 ianuarie 2018 în mărimea unui salariu mediu pe republică de 6 150 de lei și încasarea sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea în 14 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Mazur Leonid (f.d. 88).

Prin încheierea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a admis renunțul lui Rînja Mihail de la cerințele cu privire la anularea ordinului de sancționare nr. 19 din 09 iunie 2017 și încasarea despăgubirii pentru reținerea carnetului de muncă, cu încetarea procesului (f.d. 107).

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Rînja Mihail.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data de 28 noiembrie 2017 de către comisia de evaluare a activității serviciului tehnic al Societății cu Răspundere limitată "TB Fruit", a fost întocmit un act, prin care s-au constatat încălcările grave comise de inginerul pe căldură Rînja Mihail, cu propunerea comisiei respective privind eliberarea acestuia din funcție.

Astfel conform actului dat, prima instanță a concluzionat Rînja Mihail a comis un șir de abateri grave și anume lipsa de organizare a lucrătorilor, lipsa de control a combustibilului ce au condus la faptul sistării cazangeriei și a întregii activități a întreprinderii pe data de 28 noiembrie 2017, fapt ce constituie în sine o încălcare gravă și respectiv care ar putea avea drept consecință aplicarea celei mai aspre sancțiuni disciplinare - concedierea.

La fel, instanța a constatat că lui Rînja Mihail i-a fost adus la cunoștință actul privind încălcările depistate de către comisia de evaluare a activității serviciului tehnic al întreprinderii, însă ultimul a refuzat semnarea lui, fapt confirmat prin actul din 28 noiembrie 2017 privind refuzul semnării actului adus la cunoștință.

De asemenea, instanța a stabilit că lui Rînja Mihail i-a fost propus să dea explicații pe cazul abaterilor depistate, însă ultimul a refuzat, fapt confirmat prin actul comisiei din 28 noiembrie 2017.

Deci prima instanță a concluzionat că angajatorul întemeiat a desfăcut cu reclamantul contractul individual de muncă în temeiul art. 86 lit. g) Codul muncii.

Prin decizia din 04 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Rînja Mihail și s-a menținut hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

La 21 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Rînja Mihail a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul Rînja Mihail, în motivarea recursului a menționat că în lipsa unor probe concludente, instanțele de judecată au respins declarațiile referitor la competența comisiei de evaluare a serviciului tehnic, care a semnat actul din 28 noiembrie 2017. Or, un membru al comisiei în cauză (managerul serviciului personal), fiind audiat, a confirmat că nu dispune de competență în domeniu însă a semnat actul, deoarece s-a bazat pe competența altor membri ai comisiei.

A reiterat recurentul că însuși fapta stopării temporare a întreprinderii fără careva urmări, care nu au fost stabilite de angajator sau de către instanță, nu poate fi apreciată declarativ ca fiind abatere sau situație agravantă.

Astfel recurentul a invocat că la examinarea cauzei nu au fost constatate circumstanțele de fapt importante pentru soluționarea justă a cauzei, precum și faptul că au fost eronat interpretate prevederile legislației în vigoare.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 04 decembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 21 martie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Rînja Mihail, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Rînja Mihail.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari